

SZINHÁZ ÉS TÁRSASÁG

Szerkeszti: DANI LAJOS.



POGÁNY IRÉN.

Ára 6 korona.

SUHAJDA CUKRÁSZDA

ISKOLA-UTCA 15. — Telefon 406. sz.

Különlegessége az országosan előnyösen ismert

SUHAJDA CSEMEGE.

Tea-sütemények és csokoládés cukorkák.

ÁRVAY KÁLMÁN

CUKRÁSZ — KLAUZÁL-TÉR I. SZÁM.

Ajánlja saját készítményű csokoládés cukorkáit. Színházi büffé és cukrászda saját kezelésben.

IPARMŰVÉSZETI ÉS NŐI KALAPSZALON SZEGED, BÁSTYA-UTCA 9. SZÁM.

Elvállalunk minden az iparművészeti szakba vágó tervezéseket, kidolgozásokat, u. m.: mindennemű himzések, batik, filé, reticse la, klöpl, ötvös és egyéb bármilyen grafikai munkákat megrendelés szerint.

Rövidárúk, harisnyák

női-, férfi- és gyermekcipők, kötött- és szövött-árúk, kötőpamutok, cérnák legolcsóbban beszerezhetők Feketesas-u. 17.

C. v. SONKOVICS KÁLMÁN.

KOCSIS FERENC

füszer- és csemege-kereskedése

Szeged, Takaréktár-utca (Gróf-palota).

MÜLHOFFER VILMA

ÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ

TELEFON 13—II.

KÁRÁSZ-U. 2.



Mindennemű órák és ékszerek jutányos árban beszerezhetők. Tört aranyat, régi ékszereket igen magas árban veszek.

Domán Mihály és Fia

szőnyegáruháza

SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 12.

REMÉNYINÉ DIVATHÁZA

SZEGED, SZÉCHENYI-TÉR.

Állandó választék legújabb női felöltőkben, bluzok, ruhák, férfi és női gyapjúszövetek, selymek stb. Mérsékelt árak.

SZINHÁZ ÉS TÁRSASÁG

SZINHÁZI, MŰVÉSZETI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 280 kor., félévre 140 kor.,
negyed évre 70 kor.
EGYES SZÁM ÁRA 6 KORONA.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
DANI LAJOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Időiglenesen:

Báró Jósika-utca 14., II. em. 8.

EGY SIRNÁL.

*Az én mélységes bánatomból
Sok szomorú virág fakad,
Eláll a lelkem dobbanása
S szemem a multon fennakad.*

*Mint Pálma áll a mennyferemben . . .
És várom, hogy majd visszajön
És érzem, mintha hívna messze,
Arcomra ráhullik a könny.*

*Könnyek után a lelkem fáradt,
Bánattal fájón elpihen . . .
Hiába hivlak; mindig várlak . . .
S te alszol csöndben odalenn.*

IVÁNKOVITS IMRE.

Márkus Emilia szappant gyárt.

Egy szenzációs találmány intimitásai.

Egy-két héten belül nagy plakátok fognak megjelenni Budapest hirdetőoszlopain Márkus Emilia képével és a következő felirással:

„P. Márkus Emilia szappan.“

Három magyarázó mondat a széleken:
„Márkus Emilia titka“, „Márkus Emilia gyártmány“ és „Márkus Emilia tulajdona“.

A Nemzeti Színháznak a tagja, hazai színművészetünknek a büszkesége — ha ennek a plakátnak a szövegeit szó szerint vesszük — egy bánatosan bocsánatkönyörgő pillantással kér szabadságot a tragédia istennőjétől ahhoz, hogy a magyar gyáripárnak, amely a háború után oly mostoha sorsba jutott, sajátkezüleg segítségére siessen.

Márkus Emilia szappangyáros lesz. Ez a ragyogó egyéniség, aki színművészeti életünk legszebb évtizedeinek, a magyar színházvilág aranykorának legelső tényezője volt és aki hanyatló alkonyában még mindig mint nappali csillag világítja be művészetünk berkeit, már évek óta külső küzdelmet kénytelen folytatni az élet anyagiasságaival. Fizetése alig fedezi azokat a szükségleteket, melyek nagy családjának fentartását biztosíthatják. Az utóbbi hónapokban Magyar Színházi fellépései, melyeket még az ő szokott sikereihez mérten is páratlan lelkesedés kísért, némileg enyhítették gondjait. De most már ezeknek a vendéggjátékoknak is véget vet a Nemzeti Színház igazgatóságának a szigorúsága, mely ezúttal megtiltja, hogy a színház tulajdonában levő darabokat másutt játszásk és így a művésznőnek alkalma nyíljen vendégszerepelni.

A nem sokára megjelenő plakát szerint Márkus Emilia az ő évtizedes művészi pályájáról átlép egy teljesen idegen irányba futó vágányra. Szerencsére olyan munkálkodás felé, amely semmiben nem akadályozza meg, hogy továbbra is ragyogtassa csodás művészetét és megmaradjon annak, amivé a teremtő géniusza avatta.

Az *Est* munkatársa felkereste Márkus Emiliát és megkérdezte tőle, hogy mi igaz a hírből, hogy szappangyáros lesz belőle. A művésznő természetes közvetlenséggel adta elő a következőket:

— Igaz. Néhány nap mulva csakugyan üzleti nő leszek, sőt iparosnő, aki magam fogom főzni a szappant és mindazok rendelkezésére bocsátani, akik jó szappant akarnak, olyat, amely frissen tartja a bőrt és eloszlatja még a ráncokat is.

— Huszonöt év óta használom a szappant, sőt huszonöt év óta magam készítem azt, saját receptem szerint olyan anyagokból, amelyek titkát rajtam kívül senki nem ismeri. Annak idején, egy azóta elhunyt jó barátommal együtt, egy francia orvossal, terveztük meg egy jó szappannak a felépítését. Soha sem gondoltam arra, hogy valamikor még üzlet lesz a dologból. Huszonöt évig megőriztem a szappan összetételének titkát, tisztán asszonyi hiúságból, amelybe kis önzés vegyül belé: önzés, melyet még nőtársaim is megfognak érteni és megfognak bocsátani.

— Ismerőseim és jóbarátaim tudtak erről, az én külön szappanomról. Nem is beszéltek róla másképpen, mint az „Emma varázsszappanáról“. És éppen barátaim voltak azok, akik nemrégiben, amikor panaszkodtam nekik anyagi gondjaim miatt, rábeszéltek, hogy értékesítem nagy titkomat.

— Így történt, hogy egy szép napon magam is rászántam magam arra, hogy valamit csináljak szappanommal. Érintkezésbe léptem a Lyon-szappangyár vezetőivel, akiknek bemutattam találmányomat. Meggyőződtek róla, hogy jó. És rendelkezésemre bocsátották gyárukat. A nyersanyag ma már könnyen és olcsón beszerezhető: három-négy hét mulva megbízható asszonymunkások segítségével megkezdem a gyártást, naponta egy-két órán át fogom főzni és főzetni, keverni és kevertetni az elemeket és mondhatom, olyan szappannal fogom megajándékozni még kevésbé hiu hölgytársaimat is, amely csodálatos hatással lesz szépségükre és fiatalságukra.

— És remélem, hogy a szappankonyhából a magam konyhájára is jut valami, „ami nagyon is rám fér“.

Ezeket mondta el felvilágosításképpen a művésznő, az arca nagy optimizmus derűjében ragyogott. A szép fiatal arca, amelyen egyetlen ránckorcs nem sejtette az évtizedeket, melyek már elmúltak, a legjobb reklám az új szappannak.

Csalódás.

Azt hisszük néha, hogy mienk a világ,
 Hogy csak nekünk nyílik a sok tarka virág,
 Hogy nekünk zöld az erdő és értünk kék az ég
 És értünk illatos a vadvirágos rét.
 Néha azt hisszük, hogy mindig nevetünk,
 Tiszta azurkék lesz mindig az egiünk,
 Hogy az élet egy nagy örök mosolygás,
 Szín, melegség, tavasz és több semmi más.
 Azt hisszük néha, hogy boldogok vagyunk
 És nem vesszük észre, hogy csak álmodunk,
 Hogy az élet csak egy színes délibáb,
 Mely kegyetlen úzi csalfa játékát.
 Rohanunk előre és nem vesszük észre,
 Hogy ez a játék csak a sors szeszélye
 S csak akkor telik meg könnyel a két szemünk,
 Mikor ál munkból a valóra ébredünk
 S érezzük, hogy zokog az összetört lélek,
 Mit véresre sebzett a kegyetlen élet.
 Összeomlik lassan minden hitünk,
 Látjuk, hogy délibáb, amit kergetünk,
 Fejünket lehajtjuk némán, csendesén,
 Arcunk a hulló könnyektől nedvesen
 Kezünkbe temetjük s most látjuk csak,
 Hogy körülöttünk sötét van, borong az alkonyat.

Agócsyné Voelker Piri.

BESZÁMOLÓ.

◊◊◊ Cigánygrófné.

Ez az operett az újabb kor terméke, habár
 сюжетjét már igen sokszor vitték kisebb-nagyobb
 sikerrel színpadra. Zenéjében kevés az önálló
 munka, hangszerelése igen kezdetleges. A köz-
 zönség nem nagy létszámmal fogadta a bemuta-
 tót, ennek dacára öt estén át csaknem teljesen
 megtöltötte a nézőteret. Ez is szomorú bizo-
 uyítéka annak, hogy a népnek modern operette
 kell. És ha már ily szomorúan világít a kultúra
 falkyája Magyarországon — mert ez nem t's-
 tán lokális tünet — joggal kérdezhetjük: mért
 nem fordít nagyobb súlyt az igazgatóság az
 operette-társulat szervezésére. Minden egyes
 szereplő alakításában önmagát adja. A leg-
 nagyobb jóakarattal is konstatálnunk kell az
 erős, öntudatos, képzett vezetés hiányát.

A szereplők mindent megtettek a darab sikere
 érdekében. Kisházy ruhái igen izlések voltak.
 Első felvonásbeli estélyi toiletteje merészsége
 dacára igen jól hatott és a primadonna alakját
 kellemesen ruházta. A zenekar nem volt telje-
 sen kézben. *dvp.*

Vetélytársak.

Ha nem volna a színlapra írva, akkor is
 meg lehetne érezni első hallásból, hogy a szer-
 zője ugyanaz, mint az Ösztöné. A drámai recept
 mindkettőben egybevágó. Az Ö-ztönben is ve-
 télytársak körül forog a darab, a Vetélytársak-
 ban is az ösztön az egyetlen lelki motívum.
 Itt a féltékeny feleség, ott a féltékeny férj: a
 darabok felelítése, dialogizálása, irodalmi sulya,
 színpadtechnikája egészen hasonló mindkét
 műben. Hatásukat a gyöngye idegzetű hallga-
 tókra nem is tévesztik el, azonkívül jó szere-
 pek vannak bennük. Különbözik nagyon rossz
 darabok, amelyekben az álpáthosznál csak naivi-
 tásuk nagyobb.

Az előadás a jók közé sorolható. *Étsy* Emilia,
 aki a vetélytársak egyik felét személyesítette
 meg, vetélytárs nélkül uralta a közönséget, a
 színpadot és partnereit. Nagyon szép volt és
 élő alakot mutatott. Kár, hogy vigjátékban nél-
 külnözní vagyunk kénytelenek. Mellette *Greguss*
 Margit játszott, akinek minden mozdulata el-
 árulja a régi színésznő nagy rutinját, de talán
 éppen ez a nagy játéktechnikai tudás okozza,
 hogy egyetlen természetes hangját sem hallot-
 tuk. *Palágyi* szépen végzi dolgát, a hatást so-
 sem téveszti el: különösen a harmadik felvo-
 nás fináléját állította be mesterien. Gesztusait,
 nézését, hanghordozását azonban — néhány
 előbbi szerepe után — régi ismerősként üd-
 vözöltük. *Klenovits* ismét jobb szerephez jutott.
László az öngunnyal, kómikummal és kedves-
 séggel telített szerepet helytelenül értelmezte:
 megint a Pingois gyereket adta. A bonhomia-
 val teli negyven éves férfi helyett buta és husz
 éves fiút játszott. *Radócz* sokkal jobb volt,
 mint operettekben lenni szokott. Epizód szere-
 pében feltűnt *Sántha*. A rendezésen meglátszott
 Palágyi munkája, a színpad csinos volt. (sz.)

Interju a lélek birodalmából.

(Saját tudósítónktól.)

Ugy látszik, vannak még egyesek, akik a mai szomoruan mozgalmas idők dacára is tudnak ideálként élni. Elbujnak a könyvbástyák mögé, nem vesznek tudomást a világ folyásáról és csak a művészetnek, tudományoknak, az eszméknek, kutatásoknak és problémáknak élnek. S éppen azért, mert a szellemi gátak mögé bujnak, kevesen ismerik őket s nem beszélnek róluk annyit, mint a piacra kiálló néhány hangos demagógról.

Ezek közé a csendesen dolgozó tudósok közé tartozik *Kanyó Pál* is. Ma még nem sokan ismerik a nevét, de azt hisszük, nemsokára széltében beszélni fognak róla. Szegedi ember és fiatal, ez a két tulajdonság éppen elég arra, hogy valaki homályban maradjon. Pszichológiával, a hipnózis és szuggesztió elméletével foglalkozik és gyakorlatilag is kitérő eredményeket ér el. Zártkörű társaságokban már többször bemutatta művészetét s legközelebb — hír szerint — a nyilvánosság elé is lép. Érdekesnek tartottuk felkeresni ebből az alkalomból, hogy akiről a közönség és napisajtó nem vett még tudomást, azt mi szólaltassuk meg először a nyilvánosság számára.

A mester Bocskay-utcai lakásán fogadott bennünket. Szobája tele van könyvekkel, képekkel. A falakon Dohnányi, Nikisch, Goldmark, Fichtner és több világhírű muzsikusknak a fényképe lóg, dedikációval ellátva. Mind abból az időből, mikor még a „Szegedi Híradó“ zenekritikusa volt. Az íróasztalon Lechner Károlynak, a pszicho-analitika világhírű kolozsvári professzorának képe van bekeretezve. Mindenütt vastag, aranybetűs, bőrkötésű könyvek, lélektanai munkák, amelyeknek elolvasása és áttanulmányozása maga is egy életet vesz igénybe.

Ebben a hozzáillő környezetben találtuk *Kanyó Pált*, mikor meglátogattuk. Kérésünkre, hogy beszéljen valamit magáról, eleinte szerényen tiltakozott, de végül is engedett és íróasztala előtt, képei és könyvei között ülve, elkezdett beszélni. A szeme csillogott, csupa lelkesedés volt a hangja, amikor kedvenc témájáról mondhatott el egyet-mást. A mondottakat, melyek rendkívül érdekesek, szóról-szóra itt adjuk:

— Egy éve *Schenknek* az előadásán voltam és az első telepátiás mutatványánál én voltam médium. Ugyanebben az időben *Göndör Miklós* Szegeden tartózkodott, vele volt *Lax Rudolf* hipnotizeur is, kiknek társaságában állan-

dően megfordultam és az volt a tervünk, hogy *Schenk*vel együtt könyvet írunk a hipnózisról és szuggesztióról. Ez a terv azonban nem valósulhatott meg. En magam *Návay Ilonkával* és *Schenk* feleségével, aki kitűnő médium, kísérleteztem először. *Schenk* egy alkalommal szobájában több médiummal trenírozott és ekkor engem is hipnotizált. Könnyű alvásszerű állapotban voltam és azon sugestóóját, hogy a *Tannhäuser*-nyitányt ledirigáljam, a legpontosabban megvalósítottam. Aznap este *Fichtner Sándorral* találkoztam és elmeséltem neki a történetet s megmondtam, hogy anélkül, hogy a partitúrát valaha is láttam volna, hogy a mű bevezető része háromnegyedes ütemben van írva, mely hangszercsoportok játszanak és felütéssel kezdődik. *Schenk* maga ismerte a partitúrát, aki különben is *Hubay*nak növendéke volt a zeneakadémián. Ez a hipnózis arról győzött meg, hogy nemcsak verbális és mimikai szuggesztiókat lehet közölni a médiummal, hanem a gondolatátvitel a képzeletben rejlő kinetikai energia globuláris (gömbalaku) rezgése, hasonlóképpen a *Marconi*-távíróhoz ugyanazokat a képzeteket hozza mozgásba a médiumnál.

Az egész probléma most kezdett csak igazán intenzíven foglalkoztatni és nagyon sok szakmunkát olvastam hozzá. Kísérletemet először önnelveléssel kezdtem. Miután tudtam azt, hogy a szuggesztió tulajdonképpen akarátátvitel, ennek folytán akaratom edzését tűztem ki célul. Hosszu és fáradtságos időszak volt ez s több, mint hat hónapig tartott.

A legérzékenyebb szervem, a szemem kezdtem. Tudvalevő dolog, hogy ha egy szempillaszőr, vagy kis porsem esik a szembe, rendkívül fájdalmas érzetet kelt. Szem-katharusom volt s kolliriumot használtam. Egy alkalommal megpróbáltam azt, hogy a kollirium csipő és könnyezésre ingerlő érzetét a tudatomból kiküszöböljem s ez sikerült. Azután forró vízbe tettem a kezem és a hőérzetet elimináltam a tudatomból. Tükör elé állva égő cigarettával égettem kezem és az arcidegek rángása, vagy a kéznek reflexszerű rángása a fájdalomérzetre nem következett be. Énnyire tudtam uralkodni magamon. Ugyanezt később megpróbáltam úgy módosítani, hogy a mutató és hüvelyk uj közötti bőrreszen sterilizált tűt szurtam keresztül: az

eredmény a fenti volt. Most az iz érzetekre tértem át. Sósvizet vettem a számba és több-hosszabb idő múlva engedtem az izérzetet a tudatom küszöbe fölé emelkedni. Ezt Menthóldattal is variáltam. A látás-centrumra tértem át. *Moravcsik* professzornak elmekór- és gyógytanában olvastam, hogy *Lechner* professzornak, ki a pszichológiai alapon álló pszichiátria európai hírű képviselője, erős szellemi munkával való kifárasztás után sikerült önmagánál víziókat előidézni. Én is megpróbálkoztam ezzel és behuny szemem előtt fekete alapon zöldes-arany színbe játszó alakokat sikerült teljesen tetszésem szerint megjeleníteni, melyeket perspektivikusan tudtam mozgatni is. Az erről szóló jegyzeteimet *Kerner Pál* főhadnagynak mutatmutattam meg, s miután intim természetű részleteket is tartalmaznak, egyelőre csak a tudományos érdeklődők, orvosok számára vagyok hajlandó rendelkezésre bocsájtani. Miután teljesen megnővesztettem akaraterőmet, sok jellembeli hibámról állandó önfigyelés és szigorú önkritika révén sikerült megszabadulni, hozzáfogtam suggestív kísérleteimhez, melyeket állandóan orvos jelenlétében végeztem, legtöbbször egy aradi menekült orvos jelenlétében, akivel azután együtt az esetleges hibákat megbeszéltek s azokat a következő kísérletnél korrigáltuk. Pusztán éber suggestióval sikerült műtéti beavatkozásoknál helybeli anaesthesiát előidézni, ami arra a gondolatra adott nekem impulzust, hogy szerény képességeimet a terapia terén érvényesítssem. Sajnos, erre eddig nem volt alkalmam, de bármely szegedi bel- vagy ideggyógyással társulnék.

Az éber suggestiók, melyeket végzek, a következők: *hátraejtés*: a médiumot laza testtartásban leállítom, a szeméit behunyva tartja, fejét kissé hátranyomom és jobb öklömmel alátámasztom. Balkezem a médium homlokára helyezem s aztán azt lassan hátrahuzom. Az öklöm is egyidejűleg elveszem alóla s a médium lassu mozgással hátrafelé esik. Testét természetesen elfogom. *Előreejtés*: a médiumot szembe állítom magammal, a szeméit fixálom, egyidejűleg pedig ujjaimat gyengén az arcára helyezem, azt alig érintve s lassan előrehuzom, mire a médium előre esik. *Kéz összekulcsolás*: a médium karjait előre nyújtva erősen összekulcsolja ujjait, mire verbál suggestióval katató-

Szörme-gallérok

utcai és estélyi köpenyekre,
 ≡ boák és karmantyuk ≡
 legjutányosabban
KISS ÖDÖN

az Elkán budapesti Szörmenagyáruházak volt üzletvezető-jének Kárász-u. 7. sz. (Földes-féle) ház félemeletén megnyílt szűcs-, szörmeboltyában, feljáratall a Wigner Testv.-hez.

nikus állapotot létesítek a karokban és az ujjaknál. *A karkatatónia*: a médium egyik karját előrenyújtja, ujjammal végighuzom karján, mire az úgy megmered, hogy nem hajlítható be. *Leszögezés a földre*: a médium lábáiban, illetve a lábizületekben katatóniát állítok elő, mire mozdulni nem tud. Ennek variációi: a médium elé pálcát helyezvén, azon átlépni nem tud, kört rajzoló köreje és abból kilépni nem tud, papírlapra állítom és arról nem tud lelépni. *Suly alatt összeejteti*: zsebkendőt, vagy gyufa-szálat helyezek a médium kinyújtott kezébe és az alatt összerogyik. Változata ennek egy a fej fölött kifeszítve tartott pálca alatt való összerogyasztás. Katatónikus állapotban állítom elő azon produkciót, hogy egy tárgyat, nem tud tőlem elvenni, hogy a kezébe adott és összeszorított tárgyat nem tudja eldobni, hogy a székről nem tud felkelni és hogy a székre nem tud leülni. Ugyancsak ilyen állapotban van a médium, ha a nagy energiával körbeforgatott ökleit szó vagy mimika általi suggestió nélkül pusztán a tekintet által suggerálva egy pillanat alatt megállítom. Ennek ellentéte a lassu karkiforgatás gyorsítása. A beszélő központot bénítom el akkor, mikor a médium azon felhívásomra, hogy mutakozzzék be a társaságnak, nevét nem tudja kimondani, vagy dadogva tud elbeszélni valamely történetet, tetszésem-től függve, hogy mikor állítom meg és mikor hagyom szótagolva beszélni. Számokkal is lehet e kísérletet végezni. Egy pohár víztől be tudom rugatni a médiumot, ha a bor izét, színét és szagát suggerálom neki. A médiummal meg-

etetek egy hámozott nyersburgonyát körte gyánánt, vagy egy almát adok kezébe és abba, mint hagymába harap bele, úgy, hogy tökéletesen érzi a hagyma kellemetlen ízét és szagát. A médium kezére élénk színnel jelet rajzolok, azt fixáltatom vele egy ideig, aztán e jelet kezemmel eltakarom, szemébe nézek és akkor egyáltalán nem látja a jelet. Katatóniával állítom elő, azon éber suggestiós állapotot, hogy a gyufát eltörni, a kezére feszített cérnát elszakítani, egy ételdarabba beleharapni, egy korty vizet lenyelni nem tud, hegedűjátékot megállítani, a szólamot transzponálni egy fél hanggal lefelé, vagy felfelé, szintén szép mutatvány. Mindenkor tiszteletben tartva a médium egyéniségét, soha oly dolgot nem suggerálok neki, amely kellemetlen, mint pl. a sósvíz itatás, hánytatás, vagy a suggeráló kórikus mozdulatainak utánzása. Előfitem mindenkinek egyénisége, anyagi és szellemi érdeke tisztelt és sohasem tudnám magamnak megbocsájtani, ha valakinek ezáltal kellemetlen pillanatok, szerzetem, amelelt e kísérletek a nézők körében a komikum érzetét váltják ki, ami csak zavarólag hat az előadásra.

Áttérve a hipnózisra, amely tulajdonképpen suggerált alvás, azt többféleképpen lehet előállítani.

A médiumot kényelmes testtartásban, háttal a világosságnak, karosszékre ültem, feje párnákkal támasztatik alá, szemét fixálom, közben szavakkal suggerálok az alvást, *Bernheim* a nancyi hipnótikus iskola megalapítójának módszere a mutató és középső ujj hegyeinek fixálása, melyet lassankint alább süllyesztve a médium pillái lezárulnak és hipnótikus álomba merül. Ezt úgy tökéletesítettem, hogy két ujjamra fekete gummikeztyűt huzok s az ujjhegyre olajfestékekkel kerek pontot rajzolok ki. *Braid* angol orvos metódusa egy fénylő tárgynak fixáltatása. Hatásosabb úgy e módszer, ha az fekete alapon áll. Szerény véleményem szerint, könnyebben áll elő a hipnótikus álom akkor, ha egy kézben tartható fehérfényű fémfoglatatban kerek tükröt fixáltatunk, melynek közepéből a tükrőlap átfurása által arany vagy rézszínen játszó kerek kis ércgomb emelkedik ki. Hamarabb következik be a hipnótikus álom akkor, ha a médiumot e módszereknél a világosságnak háttal ültetjük és az ércgombra a nap-

fény rátüz. A szemidegek kifárasztása így hamarabb következik be s az ércgomb fixáltatásával azzal az előnnyel is jár, hogy a médium a verbál suggestió hatását, hogy pl. „pillái megrezdülnek, tükrőben maga előtt látja“ s így az autosuggestió is előáll. A hipnózis nem jár veszéllyel akkor, ha a pillák lezárulása után, mikor még az álom intenzitása csekély, a könnyű fölébredést suggeráljuk neki, valamint azt, hogy semmi fáradságot és kimerülést nem fog érezni, illetve az nem fog előállni. A hipnózist csak *theraphia* szempontjából szabad alkalmazni. *Forel* a hipnózisról szóló munkájában részletesen ismerteti azon beteges állapotokat, melyeknél a hipnózis hatása eredményesnek mutatkozik. Mutatvány szempontjából föltétlenül betiltandó, illetve nincs is megengedve.

Terveim a jövőre nézve az, hogy alapos tréning után körutra indulok s megfelelő kapitalis megszerzése után filozófiai és orvosi tanulmányokat folytatok. Már idáig nagyon sok problémát, az akaratszabadság, a komikum problémáját sikerült megoldanom, amellelt meggyőződésém az, hogy a lélektanban ép oly exakt és kategórikus érvényű törvényeket sikerül majd tények alapján fölláttanom, amilyenek uralkodnak a logikában, melyek úgy a szinguláris, mint a tipikus lelki jelenségekre érvényesek. Néhány metafizikai és ismeret-elméleti problémával is foglalkozom és remélem, ezeket is sikerül majd kifejtennem. Mindenesetre a filozófia nem oly tudomány, hogy azt — mint *Schmidt* Jenő mondotta — fejős tehénnek lehet tekinteni, de tudom jól, hogy szilárd elhatározást és egy egész életet kíván meg, amely ment lesz a szenvedélyek dúló harcától, az érzékek zaboláttan vágyaitól s csak a gondolat, az eszme tiszta, de hideg világa uralkodik. O. S.

PIANINÓT keres bérbe
Pogány Irén

Ajánlatok a SZINHÁZ ÉS TÁRSASÁG szerkesztőségének címére küldendők.

HIRES SZINÉSZEK.

IV.

Guerrero Mária a legkiválóbb spanyol drámai színésznő vígjátékban és tragédiában egyaránt. A madridi „Teatre de la Princesa“-ban lépett fel először; azóta már az ő tulajdonába ment át a színház. 1900-ban a párisi világiállítás alkalmával tünt föl először, mikor is széles körökben ismertté lett neve. Kiváló külső tulajdonságokkal rendelkező intelligens színésznő; antik és modern darabban egyaránt megállja helyét. Calderon, Lope de Vega, Moreto, Racine darabjaiban lép föl leginkább. Pompás kosztümjeiről híres. Történelmi, népies és szalon-drámákban egyaránt a spanyol asszony típusát mutatja. Bensőséges és kitűnő technikájú játéka miatt összehasonlítható Sarah Bernhardt és Eleonora Duse közé szokták állítani. Néhány év óta Diaz de Ulendoza, szintén elsőrangú spanyol színésznek a felesége, akivel leginkább együtt lép föl gyakori délamerikai körútján is. A modernebbek közül Sudermann, Hauptmann, Capus és Bernstein utolérhetetlen alakítója.

Schratt Katalint Laube hívta meg először az általa alapított bécsi Stadttheaterhez, ahol mint naiva és vígjátéki színésznő természetességével föltűnt. Később átment a Burgtheaterhez, ahol 1900-ig volt, aztán nyugalmába vonult. Sok dicsőséget aratott életében szépsége és művészete által: az udvari színpadon nem mindennapi befolyásra tett szert és a társaséletben is igen előkelő szerepet játszott, amelyet még a császári ház is elismert.



Deréki Jancsi színigazgató. A tavalyi szintársulat dédelgetett tagja és rendezője (vagy amint ő bemutatkozni szokott: Deréki János a jónévű vidéki színész) Kaposváron Mariházy Miklós társulatánál mint főrendező és művezető-igazgató lépett elő. Ez az örvendetes hír keifemes visszhangra talál Szegeden is, ahol még mindig élénk emlékezetben és szeretetben áll Deréki Jancsi úgy is mint rendező és úgy is mint művész.

MOVE táncestély.

Folyó hó 13-án zajlott le a MOVE első táncestélye. A közönség szép számmal jelent meg ez alkalommal a Tisza-szálló nagytermében, ahol a zártkörű társaságot Horváth alezredes fogadta agilis rendezőgárda élén. A jótékony célt szolgáló estély rendezésének gondolata ezuttal is a MOVE nőcsoport fenkölt lelkű elnöknőjétől, Bernátsky tábornoknétól indult ki.



Az első kabaré Szegeden a Pilseni-sörccsarnok udvarán alakult meg „Tarka Színpad“ néven 1906-ban Szücs László igazgatása mellett. Az igazgató büszkén hirdette, hogy sikerült neki a „brettlit“ megmagyarosítani és állandó kabaré felállítását tervezte. A szegedi Opera terve szintén ebben az évben merült fel legelőször: a „Szeged és Vidéke“ aug. 25-i száma indítványozta, hogy Szegeden, mint az erre legalkalmasabb helyen, állítsák fel a második magyar operaszínházat. Tizenöt év telt el azóta, de nemhogy a szegedi Dalszínházról nem lehet szó, hanem még állandó kabaré sem tudott megélni ennyi idő alatt. A ripacskodásnak nálunk sosem volt talaja...



Mariházy, mint lapszerkesztő. A legutóbbi kaposvári „Színház“ című képes hetilap homlokán meglepetéssel olvastuk, hogy felelős szerkesztő: Mariházy Miklós. A derék és szimpatikus Mariházy kétségen kívül úgy a társulata, mint a maga kedves egyénisége révén közmegelegedésnek, sőt mondhatjuk közszeretnek örvend Kaposváron. Ez az elhatározása mindenesetre még közelebb hozza őt a közönséghez és ha az illetén keletkező szituációt magunk elé idézzük, fájdalommal kell látnunk a szegedi színházi életet, ahol a legnagyobb hidegség tátong úgy a színigazgató és közönség között, mint a közönség és a társulat legtöbb tagjai között.



„Csonka Magyarország — nem ország,
Egész Magyarország — menyország!“



Szenzáció.

Irta: PINTÉR ZOLTÁN.

Színhely egy satirikus riportlap szerkesztősége nagy íróasztallal. Az íróasztalnál a főszerkesztő ül, előtte áll a főmunkatárs.

Fősz.: Rettenetes.

Főm.: Igen kérlek, ez rettenetes.

Fősz.: Megbukunk, biztosan megbukunk (sötétben maguk elé néznek.)

Főm.: Lapunk fogyasztása $\frac{1}{10}$ -ére csökkent.

Fősz.: És ennek a fele is tisztelet- és cserepéldány.

(Mély, sőt irhatnám, magasztos csend.)

Fősz.: Egy kis szenzáció, hát már nincsenek véres drámák?

Főm.: (Meggyőződésel.) Nincsenek, főszerkesztő ur. Nincsenek.

Fősz.: (Folytatja.) Rejtélyes esetek, sötét pontokkal. És az esetet megvilágítja és mindent leleplez a „Vitriol.” A közönség szétkapkodja a felemelt példányszámokat... Nem hiába... Nincs többé szenzáció!...

Főm.: Nincs többé szenzáció...

Belép a fiatal munkatárs, vérbeli riporternek öltözködve.

A fiatal: Alázatos szolgálja.

Fősz.: Nos, mi ujság Blau ur?

A fiatal: Ó, szenzációs, főszerkesztő ur, elsőrangú dolog.

Fősz., *főm.*: Mit, hogy, szenzáció?

A fiatal: Igen az.

Főm.: (Már jegyez.) Mikor...?

A fiatal: Tegnap este.

Fősz.: Hisz akkor még egész friss a dolog. Nos, halljuk!

A fiatal: Tessék elképzelni. A fiatal és ragyogó szépségű grófnő egy csinos tisztet...

Fősz.: Kezdetnek elég jó, nos?

A fiatal: Az ura a vén gróf elhanyagolja és csak a szenvedélyeinek él. A kártyán nagy összegeket veszít...

Főm.: (Jegyez.) Elsőrangú, tovább, tovább!

A fiatal:... Rövidesen elkölti vagyonát, sőt némi adóssága is van már és felesége haláláig nem juthat a szép grófnő vagyonához. Pokoli tervet főz ki s egy sötét éjjel megöli ifju nejét, úgy hogy a gyanu a grófnő imádó-ja, a tisztre esik.

Fősz.: Lám, lám, a Blau, ki hitte volna?

A fiatal: A tisztet lefogják. Mindenki rá gyanakszik. És ekkor (körülnéz) megjelenik egy fiatal ujságíró. Egy kis nyomot találva, tovább nyomoz. A dolog nagyon nehéz, de a siker nem marad el és a gróft, miután a bűnösségét kideríti és bebizonyítja, akkor tartóztatja le, mikor az már a grófnő dohányával — eh, pardon — pénzével külföldre akar szökni. Nos?

Főm.: Elsőrangú.

Fősz.: Lám, a Blau. Na hát ez kitűnő. De ember, hát hogy csinálta, hisz ez génialis.

A fiatal: Igen kérem, kicsit tolamakodni, kicsit verekedni kellett, míg be tudtam jutni.

Fősz.: Hová kedves barátom? Ja, persze, a kastélyba, a rendőrségre.

A fiatal: Hová kérem? Kastélyba, rendőrségre? Nem. Az Apolló-moziba. A legujabb Nick W.-filmhez.



A Színház és Társaság közkedvelt melléklete, a *Színház és Izé* e heti számunkból a nagy anyag és a papirhiány miatt kimaradt. Második száma tehát a jövő héten fog megjeleni.



KORZÓ-MOZI.



A szemérmertlenség.

Regény öt felvonásban.

Egy fejezet „A HÉT FŐBÜN“-ből.

Irta: Eugen Sue.

Magdalena, Dutetre gyáros leánya, csábító szépségének varázsával oly hatással van az élvhajhász Pascalra, a gyár pénztárnokára, hogy szenvedélyében minden gazságra kész. Egy éjszaka kirabolja a gyár pénztárát és felgyújtja a gyárat, amivel tönkreteszi az egész Dutetre családot.

Tíz év telik el. Miután életének egy viharos korszakát átélte, sikerül Pascalnak milliommossá és egyik leghíresebb bankárrá lenni. De sem az évek, sem az előkelő állás nem tudtak Pascaltól becsületes embert faragni és továbbra is csak a gyönyörököt hajhásza. Utánavefi magát a kis Ritának, aki a gyáros kisebbik leánya és aki a gyár elpusztulása után elárvult, egyedül cseperedett fel és kezemunkájával tartja fenn magát. Testvére Magdalena, miután Amerikában nőül ment egy durgazdag herceghez, aki röviddel azután meghalt és egész vagyonát reá hagyta, visszatért Európába, hogy bosszút álljon családjá tönkretesztől, Pascalon.

A véletlen egy különös játéka folytán Magdalena és Rita, akiket a sors oly régen szétválasztott, ismét egymásra talál. Rita elmésli testvérenek szerelmi történetét, amelyből Magdalena lesújtva tudja meg, hogy Rita is ugyanabba a férfiba szerelmes, aki az ő szive nyugalmát is elrabolta. Magdalena fájdalommal magába fojtja és nem árulja el Ritának nagy

lelki tusáját, de feládozva egyetlen nagy érzését testvéreért, Ritát hozzásegíti szerelméhez.

Magdalena, aki azt hitte, hogy végre megtalálta álmát, fájón érzi, hogy neki nem adott meg a boldogság küszöbét átlépni.

Pascal napról-napra örültebben szereti a szív nélküli Magdalenát, kéjjel gondol a gyönyörteljes napra, amikor Magdalenát egészen magáénak vallhatja. Magdalena azonban nem felejt el, hogy ez az ember tette tönkre őt és családját. Elbűvölő szépségével gyönyörítettassá teszi a szenvedéytől izzó Pascalt s midőn már a végsőkig csigázta fel, a vak szerelem poklába csábítja a forróvérű Pascalt, aki saját szenvedélyének lángjában ég el.

Az igazság sujtó keze eléri a gyönyört hajhászó Pascalt és a börtön fenekén soha nem szűnő szenvedélyétől gyötörve fejezi be bűnös életét.



Madame Tallien. Gabriele D'Annunzio nem elégedvén meg nagy irodalmi és politikai sikereivel, hiszen az utóbbiak oly ritkán maradandók, homlokát a mozgókép dráma örökzöld babéraival akarta koszorúzni. A francia forradalom egyik legismertebb és legnépszerűbb alakjának, Madame Talliennek leghíresebb szerelmét dolgozta fel mozdramává. A hírhedt olasz író, „a nők kedvence“, ezuttal szerencsés kézzel igazán rátalált a tehetségének megfelelő témára. A csodaszép spanyol grófnő forradalmi pályafutásának azt az epizódját dolgozta fel, amelyhez Robespierrenek és a rémura omnak bukása fűződik: Tallienhez, a Convent elnökéhez való szerelmét. A legnagyobb olasz filmgyár szédítő pazarsággal és hihetetlen áldozatkészséggel dolgozta fel a nemzeti hős darabját. A csodálatos filmdráma elindult világhódító

utjára és ahol eddig megjelent, mindenütt a legkáprázatosabb siker kísérte. Budapest legújabb és legszebb filmszínháza, a „Télikeri“, ezzel fogja megnyitni kapuit és két héten át tartja műsorán. Előbb azonban a szegedi Korzó-mozi fogja öt napon át, folyó hó 24-től 28-ig bemutatói. Előjegyzéseket már most elfogad az elővételi pénztár.

BELVÁROSI-MOZI.

Telefon: Igazgatóság 258. Pénztár 582.

A névtelen ember.

Pár nap óta egy rejtélyes plakát tartja izgalomban az utcán járó-kelő kíváncsi embereket.

Egy Anonymust ábrázoló fekete alak; homályos fátyola alól kaján mosollyal pislog le a hirdető oszlopról s vakmerően állít meg mindenkit e két szóval: *Ki ez? Mi ez?*

Egy darabig rejtély volt ez a plakát. Az emberek kíváncsian találgatták, hogy mi lehet, ma azonban már bátran megmondhatjuk, hogy a rejtélyes plakát előhírnöke egy nagyszabású filmnek, melyet november 21-től a Belvárosi-Moziban mutatnak be.

A film címe: *A névtelen ember*. Amerikai kalandörtörténet 15 felvonásban. Három részben kerül vászonra. A dafab főszerepét Miss Kathleen Chiffort játssza.

Miss Kathleen Chiffort amerika legbájosabb és legtehetségesebb filmművésznője. A felvétel New-Yorkban készült és igen érdekfeszítő témája van.

Egy borzalmas bosszu körül forog a darab lényege, melyet egy névtelen ember irányítása alatt működő, T. T. T. jelvényt viselő banditársaság hajt végre.

A technika minden vívmányával találkozunk ezen a filmen. Repülőgép, páncélvonat és páncélerődök, gáztámadás, tengeralattjáró buvárhajók stb. egész sorozata vonál fel előttünk.

A kolosszális konstrukcióju filmet a Belvárosi-Moziban mutatják be. Az első rész 21-én és 22-én, a második rész 23-án és 24-én, a harmadik rész 25-én és 26-án kerül vászonra.

TÁJÉKOZTATÓ.

□ □ □

November 20. Szombat.

Színház: Koldusdiák, *A* bérlet ($\frac{1}{2}$ 8). **Belvárosi-mozi:** Ég és föld között ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9). **Korzó-mozi:** A kis kávéház ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9).

November 21. Vasárnap.

Színház: Mánás Miska ($\frac{1}{2}$ 4). Koldusdiák ($\frac{1}{2}$ 8). **Belvárosi-mozi:** A névtelen ember, I. rész ($\frac{1}{2}$ 3, $\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9). **Korzó-mozi:** A kis kávéház ($\frac{1}{2}$ 3, $\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9).

November 22. Hétfő.

Színház: Koldusdiák, *B* bérlet ($\frac{1}{2}$ 8). **Belvárosi-mozi:** A névtelen ember, I. rész ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9). **Korzó-mozi:** A szemérmertlenség ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9).

November 23. Kedd.

Színház: Polgármester ur, *B* bérlet ($\frac{1}{2}$ 8). **Belvárosi-mozi:** A névtelen ember, II. rész ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9). **Korzó-mozi:** A szemérmertlenség ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9).

November 24. Szerda.

Színház: Polgármester ur, *A* bérlet ($\frac{1}{2}$ 8). **Belvárosi-mozi:** A névtelen ember, II. rész ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9). **Korzó-mozi:** Madame Tallien ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9).

November 25. Csütörtök.

Színház: Tatárjárás, *A* bérlet ($\frac{1}{2}$ 8). **Belvárosi-mozi:** A névtelen ember, III. rész ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9). **Korzó-mozi:** Madame Tallien ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9).

November 26. Péntek.

Színház: Folt, amely tisztit, *B* bérlet ($\frac{1}{2}$ 8). **Belvárosi-mozi:** A névtelen ember, III. rész ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9). **Korzó-mozi:** Madame Tallien ($\frac{1}{2}$ 5, $\frac{1}{2}$ 7, $\frac{1}{2}$ 9).

Dramai ujdonságok. A színháznál előkészülnek végre néhány drámai ujdonságra is. *Maria del Carmen* kerül legközelebb a közönség elé, aztán Verneuil vigjátéka, a „*Mi ketten*“. Az érdekesebb reprizek közé fog tartozni Schiller „*Stuart Maria*“-jának felújítása, melynek címszerepét Tamás Anna játssza, Erzsébetet pedig Tóvölgyi Margit.

Déryné 1827-ben játszott először a szegedi közönség előtt. Naplójában itteni vendégszerepléséről igen melegen emlékezik meg. Pri lle Kornélia 1879 március 3-án játszott Szegeden a „Caverlet“-ben, mely után a fenyegető árvíz-veszedelem miatt a színházat bezárták. Ernyi Mihály társulata 1806 okt. 18-án ért Szegedre. Tagjai voltak többek közt: Ternetzky Franciska, Lefevre Teréz, laborfalvi Benke József, Kántor Gerzon, az akkori idők legünnepeltebb művészei. Fölszerelésük „59 mente, 17 mostani, 11 török, 11 római köntös, 53 uniformis és 96 különféle“ volt, mint az egykoru följegyzések mondják, Wesselényi Miklós pedig 50 lemásolt színművet és ócska ruhákat adott nekik. Akkoriban még az volt a szokás, hogy a gyenge felszerelést művészettel pótolják...

Helyettes szerkesztő: SZÁNTHÓ DÉNES. Kiadja a Színház és Társaság lapvállalat. Lapzárta 1920 november 18. Kéziratokat nem ad vissza a szerkesztőség.

Korzó-mozi

Hétfőn és kedden, november 22., 23-án.

A szemérmertlenség.

Regény 5 felvonásban. Írta: Eugen Sue.

Főszerepben:

FRANCESKA BERTINI.

Szerdán, csütörtökön, pénteken, szombaton és vasárnap, november 24., 25., 26., 27. és 28-án.

5 napon át!

5 napon át!

Madame Tallien.

A francia forradalom bukása.

Főszerepben: Lidia Borelli.

Koldusdiák.

Operett 3 felvonásban. Írták: Zell és Genée. Zenéjét szerzte: Milöcker Károly. Fordították: Éva L. és Fáy J. B.

SZEMÉLYEK:

Palmaticca Novalszka grófnő	Pusztainé
Laura	Nagy Katinka
Broniszlava	Cholnoky M.
Ollendor' ezr., krakkói korm.	Molnár Rezső
Vangenneim, őrnagy	Máthé László
Ilonrici, százas	Pusztai Béla
Richthoffen, hadapród	Róna Stefi
Bogumil Molahovszky, zenegróf	Radócz Ferenc
Rochov, hadnagy	Csordás Gy.
Bogumil, zenegróf neje	Szilágyiné
Jan Janiczky, tanuló, a jagellói egyetemen Krakkóban	Asszonyi L.
Rimanovszka Simon, tanuló a jagellói egyetemen Krakkóban	Kissházy S.
Onuphrio, Palmaticca jobbágya	Papp Ferencz
Enterich, szász invalidus és tömlőcmester	Fodor Arthur
Piffka, kulcsár, a krakkói citadellában	R. Nagy Gy.
Puffke, kulcsár, a krakkói citadellában	Sántha F.
Rej, fogadós	Ba'ogh J.
Nemes urak, nők, polgárok, zenészek, foglyok.	
Történik Krakkóban 1703-ben Erös Frigyes Ágost uralkodása alatt.	

Mágnás Miska.

Operett 3 felvonásban. Írta: Bakonyi Károly. Zenéjét Gábor Andor verseire szerzte: Szirmai Albert.

SZEMÉLYEK:

Korláth gróf	Radócz
Korláth Lotty, grófnő	Pusztainé
Rolla grófnő, leányuk	Kisházy Sári
Gida, fiuk	Asztalos
Récsey Miksi gróf	Máthé
Técsey Piksi gróf	Csordás
Marica grófnő	Kállainé
Jella grófnő	Kiss Ilona
Baracs Iráv	Asszonyi
Szele, Korláth titkára	Molnár
Marsa, mosogatóleány	Déry Rózi
Miska, lovászyerek	Fodor Arthur
Leopold, Baracs inasa	Balogh
Kati néni, szakácsné	Szűts
Zsorzs ur	Reéz
Urlovasok, szolgálk, szobaleányok, vendégek. Történik az első felvonás Korláth gróf parkjában, a második a kastély egyik termében, a harmadik a cselédudvarban.	
Idő: Ma.	

A polgármester ur.

Vigjáték 3 felvonásban. Schönthan és Kadelburg művéből magyarosította: Zempléni P. Gyula.

SZEMÉLYEK:

Kovácsháti Süttheő G. polgárm.	Radócz
Ilona, a felesége	Uti Gizella
Ágota, gyermeke	Tamás Anna
Piroska, „	Róna Stefi
Gyuri, „	Csordás Gy.
Gerlefalvy Emil	László Tivadar
Szeberényi Ottó	Gáspár
Dr. Somlyár	Máthé László
Kalmár Zsófi, nevelőnő	Pogány Irén
Juci, szobaleány	Winter Ilona
Vince, inas	Reéz József

Történik egy felvidéki városban.

TARZÁN

A KORZÓ-MOZIBAN.

Tatárjárás.

Operett 3 felvonásban. Irta: Bakonyi Imre. Zenéjét szerzette; Kálmán Imre.

SZEMÉLYEK:

Lohonyai altábornagy	Radócz Ferenc
Treszka, leánya	Róna Stefi
Riza báróné	Kisházy Sári
Imrédy huszárkapitány	Máthé László
Lőrenthey főhadnagy	Asszonyi L.
Poroszlai tiszthelyettes	Vékes
Wallenstein, tart. baka-hadnagy	Asztalos Imre
Mogyoróssy, huszárönkéntes	Déry Rózi
Virág strázsamester	Balogh József
Turi szakaszvezető	Domokos Fer.
Suták közhuszár	Reéz József
Gerő, intéző	Molnár Rezső
Bende, béresgazda	Szilágyi Aladár

Uri és parasztnép. Az első felvonás a báróné kastélya előtt, a második és harmadik felvonás a kastélyban történik.

TIH-MINH.

A főszerepben RENÉ CRESTÉ, a JUDEX főszereplője.

Folt, amely tisztít.

Dráma 4 felvonásban. Irta: Echegaray József. A spanyol eredetiből fordította: Páthy Károly.

SZEMÉLYEK:

Matilda	Sz. Tóvölgyi
Enriqueta	Pogány Irén
Donna Concepcion	Étsy Emilia
Dolores, szobaleány	Szűts Mária
Fernandó	Gáspár László
Don Justo	Klenovits
Don Lorenzo	Radócz Ferenc
Julio	László Tivadar
Szolga	Mihályka Lajos

Szolgák, urhölgyek, kisasszonyok.

Színház és mozi előtt vagy után
a legalkalmasabb hely a

SZÉCHENYI-BÜFFÉ

ahol kitérő vacsorák, uzsonnák, italok s mindennemű csemegék kaphatók.

**Elsőrendű****ékszer- és óraüzlet****Kárász-utca 14. sz.**

(Korzó-kávéház mellett.)

Nagy óra- és ékszerjavító és ékszerkészítő műhely.

Tisztviselőknek kedvezmény.

FIZESSEN ELŐ

SZEGED LEGELSŐ ÉS LEGNAGYOBB KÖLCSÖNKÖNYVTÁRÁBAN

SZALAYNÁL, KIGYÓ-U. 1.